

frembyde en Pengaanbringelse, der er lige saa god og maaste bedre end mangen anden. Hvorfor man nu skulde ramme det, hvorfor vi her i Danmark ikke skulle have Lov til, naar man har Vist til det, at gøre en saadan legitim Handel med en Veksellerer eller dem, der nu have saadanne Præmieodder at udbyde, forstaar jeg oprigtig talt ikke. Jeg tror, det er en Fejl ved Lovforslaget, at det ikke i mindste Naade rammer der, hvor man burde ramme, og paa den anden Side gør Lovforslaget et saadant Indgreb i Borgernes fri økonomiske Bevægelse, som der ikke er nogen Grund til. Det rammer ikke, hvor det skulde ramme, fordi der jo, som den ærede sidste Taler allerede henlebede Opmærksomheden paa, at en hel Del af disse Præmieodder, som man vedvarende kan sælge og altsaa ogsaa vedblivende spille paa, der er disse ferbitte Papirer, som lyde paa 4 pCt., og der er „Turken-Loose“, som ogsaa lyde paa 3 pCt. — den ærede sidste Taler sagde 4 pCt., men jeg tror kun, det er 3 pCt. — hvor Renten slet ikke betales, men hvor Udtrækningen betales, i alt Fald med visse Procent. De ere tilladte; hvis disse Geschäfte ville blive ved, naar Loven er kommen ud, har vedkommende Forhandlere blot at indrette sig saaledes, at de Papirer, paa hvilke der spilles, bære en Rente af over 2½ pCt., saa kan Geschäften i øvrigt fortsættes, og Smaafolk kunne blive narrede som hidtil. Derimod er der andre gode Papirer, som f. Eks. de „svenske 10 Thalers Loose“, som for øvrigt snart alle ere udtrukne, jeg tror, de ere udtrukne i 1898. De have deres faste Kurs, og den, der i Dag køber saadanne Lodder, kan være nogenlunde sikker paa, at naar han holder dem et Aar eller to, stiger Kursen saaledes, at det Rentetab, han lider — der er ingen Rente paa dem — ved at han i dette Tidrum ikke har nogen Kupons, han kan hæve, faar han godtgjort ved Kursstigningen, naar han atter vil sælge. Denne Kursstigning er bl. a. foranlediget derved, at jo længere Tid der er gaaet, des større er Chansen for, at disse Lodder kunne blive udtrukne med Gevinst. Hvorfor den Slags Forretninger skulde forbydes, forstaar jeg ikke. Man kan sige, at det er nogenlunde unyttigt, der er ikke økonomisk Interesse for, at Borgerne skulle have Lov til at gøre den Slags Ting. Dertil vil jeg sige: Der er saa meget, man gør her i Verden, der er nogenlunde unyttigt, men som man dog bør have Lov til at gøre uden straks at faa en Politibetjent paa Halsen. Dette at give en Lov, hvorved man skaber Forbrydelser i Hundrede-Tusindevis, hvor Politiet skal

passé paa, og hvor Kriminal- og Politiretten skal sættes i Bevægelse, fører jo kun til disse idelige og idelige Forlangender om større Udgifter til Politi og Udgifter til ny Kriminal- og Politiretsassessorer, medens det, der betegnes som Forbrydelse, slet ikke er Forbrydelse, men kun en forholdsvis uafhængig Ting. Jeg tror derfor, at et kommende Udvalg skulde have sin Opmærksomhed henledt paa, at man kom de Ulemper, som virkelig kunne føre til, at Smaafolk og uhyndige blive narrede, til Livs, men at man i øvrigt skal erkende med Henblik til Salget af disse Præmieobligationer, at det er en Forretning lige som mange andre; der er en Hæjsand med det, men Hæjsand er der jo ved Salget af de allerfleste Obligationer. Jeg vil ikke tale om Obligationer, der udtrækkes til en Kurs over Pari, en Obligation, der lyder paa 100 og f. Eks. udtrækkes til 110, er der jo et Moment af Hæjsand ved, som man slet ikke tænker paa at ramme. Men selv om man løber de mest solide og dagligdags Papirer, som f. Eks. fgl. danske Statsobligationer, er der en vis Hæjsand deri, man køber dem for at faa en vis Rente, men hvis Tilfældet skulde være, at i det Halvår, jeg har dem og tror at kunne faa en Rente af 3½ eller 4 pCt. gaar Obligationen et Par Points ned, har jeg mistet min Rente og har gjort en daarlig Spekulation. Jeg tør maaste ikke bruge Ordet Hæjsand, men derimod Ordet Spekulation, og jeg siger, den Spekulation, der ligger i Køb af Præmieobligationer, er i mange Tilfælde ikke større end den, man indlader sig paa ved Køb af mange andre Papirer.

Navnlig mener jeg, ligesom de to ærede foregaaende Talere, at det Kriterium, som blev sat ind i det andet Ting, og som den højtærede Justitsminister tiltraadte og endog ogsaa gav en bestemt Skikkelse, idet han sit Tallet 2½ pCt. sat ind i Loven, er ikke rationelt. Det Kriterium afgiver ikke Grænsen mellem, hvad der burde være tilladt, og hvad der ikke burde være tilladt. Der er meget daarlige Papirer, som ingen burde røre ved, som lyde paa en Rente af 3 pCt. eller mere, og der ere udmærkede Papirer, som slet ikke lyde paa nogen som helst Rente. Det beror jo i det hele taget paa, hvorledes et saadant Laan indrettes, om man vil gøre Gevinsterne større, fordele dem paa længere Tid, eller man vil have en fast aarlig Rente, som kan ækvivalere en Del af det Udbytte, vedkommende Laantager skal afse for at faa Pengene til Laans.

Da det er den højtærede Justitsminister, der har forelagt Lovforslaget, og det er fore-